

hvem man i hele tre Aar paatvinger en Candidat, som ikke er dens. De Anstuelser, jeg her har fremsat, ere ogsaa de, som hidtil ere fulgte her i Folkethinget, og der foreligger i saa Henseende navnlig een Valgsag, som er meget oplysende, og som jeg ikke kan unblade at gjenkalde i det ærede Things Erindring. Der var i 11te Session Spørgsmaal om Gyldigheden af et Valg i Frederiksfund, den 12de Marts 1860, idet der var fremkommet forskjellige Anker mod dette Valg. Udvalget erklærede med fuldkommen Ret alle disse Anker for at være bethydningsløse, med Undtagelse af een, som gik ud paa, at der for et enkelt Sogn kun var ført en Stemmefliste, men ingen Valgliste. Det ophlystes imidlertid, at denne Stemmefliste var ført under Tæt af et af Valgbestyrrelsens Medlemmer og af en tiltagen Vælger, Begge havde understrevet Stemmeflisten, og Begge havde afgivet det Vidnesbyrd, at Alt var foregaaet, som det skulde. Det blev fremdeles ophlyst, at disse to Mænd vare særdeles ærfværdige og hæderlige Mænd, at den Ene var Sognesforstanderskabets Formand, den Anden Skolelærer i Sognet, og det blev endvidere positivt udtalt, at der ikke var fremkommet Noget, som gav mindste Anledning til i Realiteten at betvivle Rigtigheden af den Stemmefliste, som Begge i Forening havde ført og understrevet. Udvalget sluttede sig dertil, og der var heller ikke for Udvalget eller fra nogen Side i Thinget fremkommet den mindste Anthydning om, at der i Realiteten skulde være begaaet nogen Feil ved Førelsen af denne Stemmefliste; men ikke desto mindre indstillede Udvalget dengang eenstemmigt, at hele Valgbehandlingen for dette Sogns Vedkommende skulde lades ganske ube af Betragtning, skulde sættes ganske tilside. Det var et Udvalg, som talte Medlemmer fra forskjellige Sider, og jeg tør maaskee nævne disse Mænd ved Navn, da Flere af dem ikke længere have Sæde her i Salen, det var: Alberti, J. A. Hansen, E. C. Larsen, Otto Müller, Oppermann og Tscherning. De Grunde, hvorpaa Udvalget byggede sin Indstilling, ere nok værd at lægge Mærke til. Det hedder i dens afgivne Betænkning: „Der foreligger heller ikke Oplysninger om, at nogen uvigtig Ansørgel af Stemmer, afgivne

til denne Valgliste, skulde have fundet Sted, men ikke desto mindre maa Udvalget formene, at der saavns den positive Visshed for, at Afstemningen er rigtig protocolleret, som Valglovens § 34 har villet, at der skulde være tilstede, og som skal tilveiebringes ved den dobbelte Nedskreven af Stemmerne og begge Tilførelsens Sammenholdelse i Vælgerens Nærværelse. En Følge heraf maa det blive, at de uden saadan Visshed for deres Rigtighed afgivne Stemmer hverken kunne regnes den ene eller anden Kandidat tilgode, og naar Tallet af de Stemmer, der saaledes ikke kunne regnes med, er saa stort, at den, der er erklæret at have de fleste Stemmer for sig, uden dem vil have det mindre Antal for sig, maa Valget være ugyldigt.“ Dette var den eenstemmige Indstilling fra Udvalget, og jeg vil sige til, at den valgte Kandidat ved dette Valg i Frederiksfund havde 520 Stemmer, den ikke valgte 444, saaledes at der altsaa var en Forskjel af 76 Stemmer, men ikke desto mindre formeente man, at den begaaede Feil var af den Beskaffenhed, at man maatte cassere Valget. Her, mine Herrer, er der nu Tale om et Valg, hvor den opgivne Stemmeforskjel ikke er 76 Stemmer, men 5; her er Tale om et Valg, hvor den Uorden, der har fundet Sted i en enkelt Commune, ikke blot indskrænker sig dertil, at der i Virkeligheden maa siges ikke at være ført 2 Lister, men hvor der desuden er Data forhaanden, som vise hen til, at der er Uorden og Upaalidelighed tilstede, medens enhver Anthydning af noget Saadant mangler i det Tilfælde, jeg nylig nævnte. Jeg har imidlertid særlig Anledning til endnu noget længere at dvæle ved Forhandlingen angaaende Valget i Frederiksfund. Det forekom mig nemlig den Gang, at man gik for strengt tilbærks, naar man vilde cassere dette Valg, da der var en saa stor Stemmeforskjel, og da det fra alle Sider syntes at være anerkjendt, at der, uagtet der var begaaet en formel Feil, ikke var nogen Grund til at tvivle om, at i Realiteten var Alt i Orden. Jeg stillede derfor et Endbringingsforslag, som gik imod Udvalgets Indstilling; men dette mit Forslag blev dengang forkastet med 53 Stemmer mod 22. Jeg kan derfor ikke nægte, at det